

Klasa VI - 20.04.20r.

Temat: Rozmawiamy o Mikołaju Koperniku, bohaterze wiersza W. Broniewskiego.

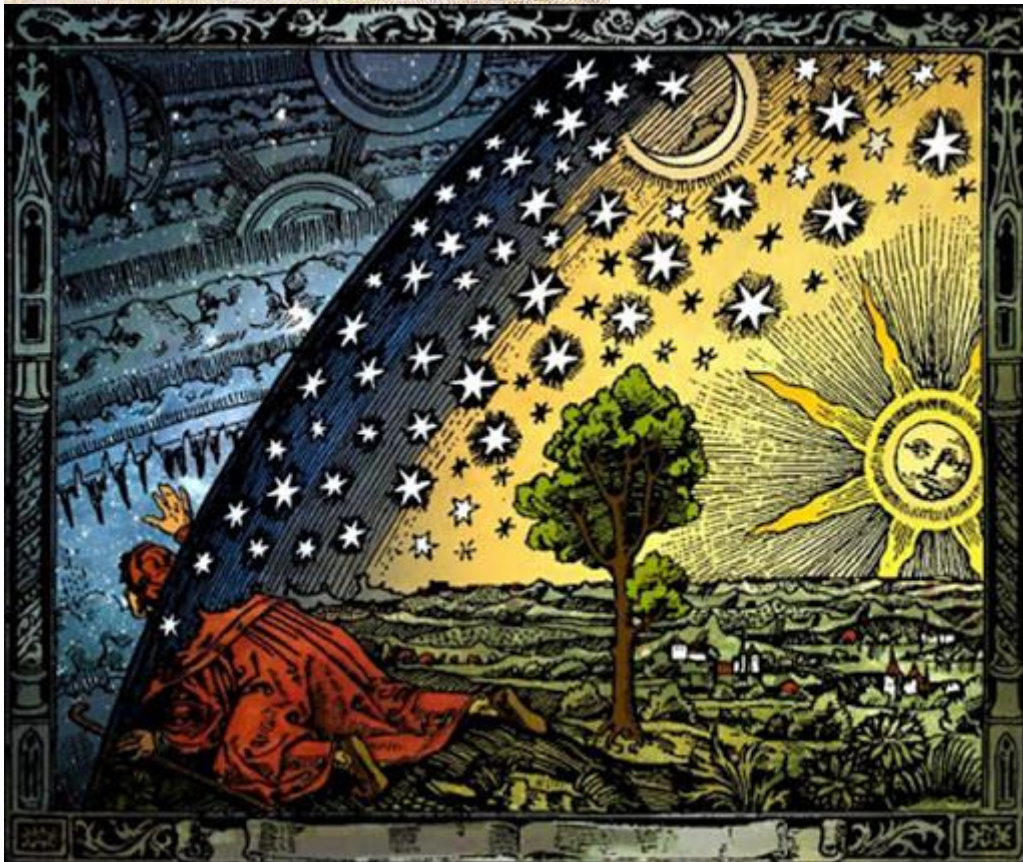
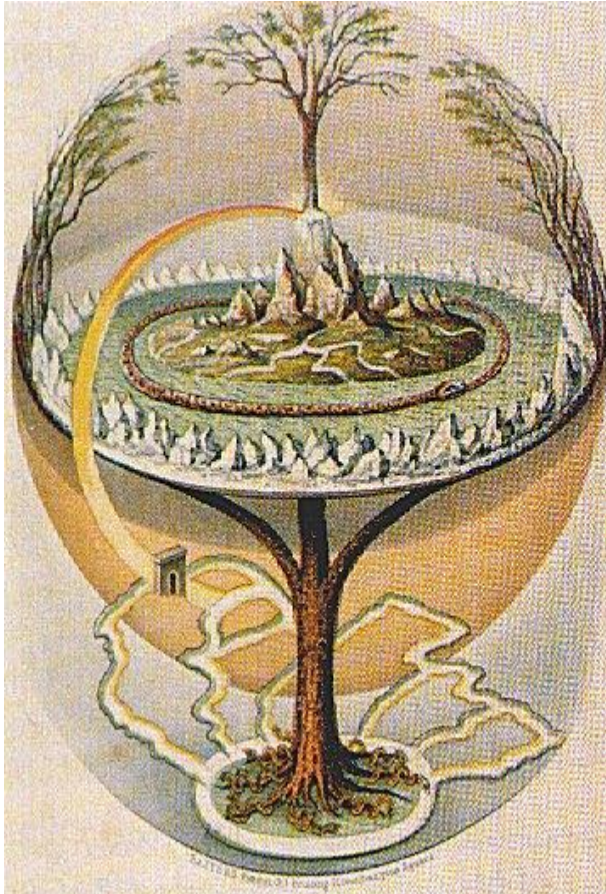
1. Przeczytaj.

Moi Drodzy, dziś wracamy do cyklu związanego ze słynnymi Polakami. Kiedyś mówiliśmy o Marii Skłodowskiej - Curie. Dziś zobaczymy w jaki sposób w kulturze została upamiętniona postać Kopernika.

Jak myślicie, czy gdyby w jego czasach istniała Nagroda Nobla w dziedzinie nauki otrzymałby ją? Każdy z nas chciałby od razu odpowiedzieć, że TAK. Przypomnijcie sobie jednak, że w czasach Kopernika ogłaszanie teorii naukowych, które podważały wszystko, o czym był wcześniej przekonany świat, było bardzo niebezpieczne. Często było nazywane herezją - bluźnierstwem i w wielu krajach europejskich naukowcy ginęli na stosach.

2. Przyjrzyjcie się jak dawni ludzie wyobrażali sobie Ziemię :)

3. Obejrzyjcie teraz 3 minutowy filmik dotyczący Kopernika.

<https://www.youtube.com/watch?v=x0hX2J4QNd4>

4. A teraz przeczytaj wiersz

Władysław Broniewski "Kopernik"

Noc roziskrzona gwiazdami, pogodna -
to pora pracy. Astronom na wieży
patrzy na gwiazdy. Ręka jego chłodna
ujmuje cyrkiel, który wszechświat mierzy.

Wielki Wóz sporo już objechał nieba,
niedługo błysnie sierp księżyca blady...
Sam przeciw gwiazdom! Odwagi potrzeba
temu, kto wnika w krążące miriady czegoś
światów i myślą je mierzy z daleka...
O, Drogo Mleczna, Plejady i Wagi!
O, Słońce! Lęka się serce człowieka.
Kopernik szepce: "Odwagi, odwagi!"

Myśl nieulekła ku gwiazdom się zwraca,
szukając prawa, które wszystkim rządzi.
Cyrkiel i karta, rachunek i praca -

tyle wystarcza, by w niebie nie zbłądzić.

Bledną już gwiazdy. Astronom znużony
przymknął powieki, chwilę - zda się - drzemie.
Nagle wprost w Słońce spojrzął i natchniony
zatrzymał Słońce i poruszył Ziemię.

5. Zapisz notatkę.

Bohaterem wiersza W. Broniewskiego jest Mikołaj Kopernik. Zostaje on ukazany w swojej pracowni, podczas prowadzenia badań nad Kosmosem.

Jest pochłonięty swoją pracą i skupiony. Odmierza, bada, porównuje. Wpatruje się w nocne niebo. W pewnym momencie mówi: "odwagi" . Odnosi się ona do wiary w siebie i swoje racje, ale bohater ma też świadomość, że będzie mu ona potrzebna do ogłoszenia teorii, sprzecznej z tym, co do tej pory zna świat.

Autor w swoim tekście pokazuje Kopernika nie tylko jako osobę pracowitą i mądrą, ale przede wszystkim jako odważną i dążącą do celu.